

Реферат на тему:

*Товариство з додатковою
відповідальністю*

Виконавці роботи
Волевач Анастасія
і Луцик Ірина
Групи ББО-32

ТОВАРИСТВО З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ

Товариство з додатковою відповідальністю — об'єднання (товариство), створене за згодою юридичними особами чи громадянами (фізичними особами) шляхом об'єднання їхнього майна з метою здійснення господарської діяльності, статутний фонд якого розділений на частки визначених установчими документами розмірів, а в статуті передбачена конкретна майнова відповідальність учасників при недостатності засобів товариства. У цьому випадку учасники товариства відповідають по його зобов'язаннях у межах, визначених статутом пропорційно їх часткам. При недостатності майна одного чи декількох учасників товариства для забезпечення належної з них частки додаткової відповідальності по відсутній сумі її несуть інші члени товариства пропорційно їхнім часткам у майні. ТДВ вправі зменшити чи збільшити за згодою кредиторів при відсутності заперечень учасників розмір додаткової відповідальності. При збільшенні учасники надають документи, що підтверджують їхню можливість забезпечити відповідальність у новому розмірі

Особливість його (і головна відмінність від ТзОВ) полягає в характері відповідальності учасників щодо зобов'язань товариства. Якщо учасники товариства, то в ТзДВ учасники несуть субсидіарну (додаткову) відповідальність за боргами товариства своїм особистим майном в однаковому для всіх учасників кратному розмірі до внеску кожного з них. Відповідальність учасників має субсидіарний характер - вона настає тільки у випадку недостатності майна товариства для задоволення вимог кредиторів. Граничний розмір відповідальності (двох-, трьох-, п'ятикратна тощо), а також її характер (часткова або солідарна) передбачається самими учасниками в установчих документах.

Товариство з додатковою відповідальністю створюється в тих випадках, коли розміри капіталу, необхідного для початку діяльності товариства і його нормального функціонування, значно менші, ніж для забезпечення інтересів кредиторів цього товариства. В подібній ситуації немає потреби акумулювати відразу великий капітал - гарантійна функція забезпечується не розміром статутного фонду, а введенням додаткової майнової відповідальності учасників. Ця форма господарського товариства може використовуватися ще й в тому випадку, коли законом встановлено заборону на здійснення певних видів діяльності товариством з обмеженою відповідальністю (наприклад, страхування).

Розмір статутного капіталу ТзДВ становить не менше однієї мінімальної заробітної плати, діючої на момент створення товариства з додатковою відповідальністю.

До моменту реєстрації ТзДВ
кожен з учасників
зобов'язаний внести до
статутного капіталу не
менше 50 відсотків
вказаного в установчих
документах вкладу.

Частина статутного
капіталу, що залишилася
несплатеною, підлягає сплаті
протягом першого року
діяльності товариства.

Органами управління
товариства з додатковою
відповідальністю є загальні
збори учасників, виконавчим
органом є дирекція або
директор, ревізійна служба
або ревізор.

ОСНОВНІ РИСКІ:

- 1) різновид господарського товариства;
- 2) мінімальний розмір статутного фонду — сума, еквівалентна 100 мінімальним заробітним платам за ставкою, що діє на момент створення товариства;
- 3) поділ статутного фонду на частки, розмір яких визначається установчими документами і може бути будь-яким (рівним або різним);
- 4) наявність системи органів управління: збори учасників — вищий орган, дирекція (колегіальний або директор (одноособовий) — виконавчий орган, ревізійна комісія — контрольний орган;
- 5) субсидіарна обмежена майнова відповідальність учасників за зобов'язаннями товариства, граничний розмір якої встановлюється або законом (щодо довірчих товариств) або установчими документами ТДВ в однаковому для всіх учасників кратному розмірі до їх вкладів;
- 6) подібність правового становища ТДВ і його учасників до правового становища товариства з обмеженою відповідальністю та його учасників, за винятком обсягу відповідальності учасників і пов'язаних з цим питань (в т. ч. змісту установчих документів).

Найменування товариства з додатковою відповідальністю має містити найменування товариства, а також слова "товариство з додатковою відповідальністю"

Майно ТОВАРИСТВА.

Майно формується за рахунок вкладів учасників, які відповідають за боргами ТДВ своїми внесками до статутного фонду, а при недостатності цих сум — додатково належним їм майном в однаковому для всіх учасників кратному розмірі до внеска кожного учасника. Товариство є власником: майна, переданого йому засновниками і учасниками у власність; продукції, виробленої товариством; одержаних доходів; іншого майна, набутого на підставах заборонених законом. (Вкладами учасників та засновників товариства можуть бути будинки, споруди, обладнання та інші матер цінності, цінні папери, права користування землею, водою та іншими природними ресурсами, будинками, спорудами, обладнанням, а також інші майнові права (в тому числі в іноземній валюті), грошові кошти, в тому числі в іноземній валюті). Вклад оцінений у гривнях, становить частку учасника та засновника у статутному фонді.) Вищим органом є збори учасників. Також створюється виконавчий орган: колегіальний (дирекція) або одноособовий (директор). Дирекцію очолює генеральний директор. Учасники мають кількість голосів, пропорційній розміру їх вкладу.

У разі ліквідації: грошові кошти, що належать товариству, включаючи виручку від розпродажу його майна при ліквідації, після розрахунку по оплаті праці осіб, які працюють на умовах найму, та виконання зобов'язань перед бюджетом, банками та іншими кредиторами, розподіляються між учасниками товариства у порядку і на умовах передбачених Законом «Про господ товариства» та установчими документами, у шестимісячний строк після опублікування інформації про його ліквідацію. Майно передане товариству учасниками у користування, повертається у натуральній формі без винагороди. У разі виникнення спорів щодо виплати заборгованості товариства його грошові кошти не підлягають розподілу між учасниками до вирішення цього спору або до одержання кредиторами відповідних гарантій. Учасники товариства з додатковою відповідальністю солідарно несуть додаткову (субсидіарну) відповідальність за його зобов'язаннями своїм майном у розмірі, який встановлюється статутом товариства і є однаково кратним для всіх учасників до вартості внесеного кожним учасником вкладу. У разі визнання банкрутом одного з учасників його відповідальність за зобов'язаннями товариства розподіляється між іншими учасниками товариства пропорційно їх часткам у статутному капіталі товариства.

До товариства з додатковою відповідальністю застосовуються положення цього Кодексу про товариство з обмеженою відповідальністю, якщо інше не встановлено статутом товариства і законом.

Учасник, який виходить із товариства з додатковою відповідальністю, має право одержати вартість частини майна, пропорційну його частці у статутному капіталі товариства. Як встановлено у ст. 54 Закону «Про господарські товариства» від 19 вересня 1991 року № 1576-ХП, виплата провадиться лише після затвердження звіту за рік, в якому він вийшов з товариства, і в строк до 12 місяців з дня виходу. Учаснику, який вибув, виплачується належна йому частка прибутку, одержаного товариством у даному році до моменту його виходу. Майно, передане учасником товариству тільки в користування, повертається в натуральній формі без винагороди. За домовленістю між учасником та товариством виплата вартості частини майна товариства може бути замінена переданням майна в натурі. Спори, що виникають у зв'язку з виходом учасника із товариства з додатковою відповідальністю, у тому числі спори щодо порядку визначення частки у статутному капіталі, її розміру і строків виплати, вирішуються судом.

**Дякуємо за
увагу!**

ЛВ914;

Дякуємо за